

Společenská kronika

Naši noví občanci

Valérie Mikesková   Mánesova II
Tereza Vrbová   Mánesova II
Lucie Šimková   Fučíkova čtvrť

Uzavřeli sňatek

Ivan Anděl – Jana Kafková, Bezručova čtvrť
Aleš Hanáček, Čtvrť 1. máje – Kamila Prchlíková, Mánesova II
Matěj Kandrnál – Zita Vargová, Bezručova čtvrť
Kateřina Bodláková, č. Bzová – Vlastimil Peřestý, č. Krhov
Robert Weinlich – Jarmila Davidová, Bezručova čtvrť
Viktor Šabršula – Bohdana Šobánková, Mánesova II
Miroslav Navrátil, Čtvrť 1. máje – Lenka Obrová
Libor Kovačičín, Pitínská – Soňa Breznická, Šafránky
Karel Svoboda – Sylva Humpolová, Bezručova čtvrť

Zesnulí spoluobčané

Josef Peřestý	67 let	Bezručova čtvrť
Karel Uchytíl	77 let	Svatopluka Čecha
František Gabrhel	70 let	Štefánikova
Ludmila Machalová	96 let	Potok
Emilie Kuruštová	86 let	Černíkova
Stanislav Přerovský	62 let	Mánesova II
Anna Juříčková	84 let	č. Krhov
Jiří Lukeš	84 let	Černíkova
Rudolf Kremlica	55 let	Fučíkova čtvrť
František Chupík	85 let	č. Překovice

Pokud nemáte zájem o zveřejnění ve společenské kronice, informujte M.Špiritovou na Městském úřadě v Bojkovicích nebo telefonicky na čísle tel. 572 610 428.

Vzpomínky

*Jen kytičku na hrob Ti můžeme dát
a s láskou na Tebe vzpomínat.*

Dne 21. září by se dožil 100 let náš drahý tatínek, dědeček a pradědeček pan **František Husták z Bojkovic**.

Kdo jste jej znali, vzpomeňte s námi při mši svaté 25. 9. 2005.

Za tichou vzpomínku děkují děti s rodinami.

*Odešel, jak osud si to přál,
jen dveře vzpomínek jsi nechal doko-
rán...*

Dne 18. září vzpomínáme čtvrté výročí úmrtí našeho milého syna, bratra a strýce pana **Josefa Volaříka**.

Stále vzpomínají rodiče a sestra s dětmi.

*Smutným dnem pro nás zůstává 7.
říjen,*

kdy si připomínáme 6. výročí úmrtí pana **Jana Mikulky ze Bzové**.

S láskou vzpomínají syn Stanislav s dcerou Kristínou,

dceru Jana s manželem a vnučky Jana a Petra s rodinami.

Poděkování

Srdečné poděkování všem, kteří jste svými modlitbami, projevem soustrastí, květinovými dary a účastí na pohřbu zmírnili náš zármutek nad odchodem našeho milovaného manžela, tatínka a dědečka pana **Františka Chupíka z Překovic**

pozůstalá rodina

Sraz pětadesátníků - ročník 1940

V sobotu 28. května 2005 se uskutečnil sraz spolužáků ročníku 1940. Sešlo se nás u nového hlavního vchodu do Základní školy T. G. Masaryka celkem 35. Srdečná atmosféra a radost ze shledání i poznání provázela

celý začátek. Po přivítání přítomných jsme si prohlédli novou přístavbu s doprovodným proslovem pana ředitele Ogrodníka, za což mu děkujeme. Po ukončení prohlídky jsme se zastavili na místním hřbitově, kde jsme položili kytičku zemřelým spolužákům a učitelům.

Důstojné přijetí nás čekalo na městském úřadě od starosty města Mgr. Josefa Langer, obdrželi jsme blahopřejný list a ženu kytičku. Všichni přítomní se zapsali do pamětní knihy.

Zaměstnanci restaurace TIS nám připravili výborný oběd, byla zajištěna tombola, o hudbu a zpěv se postaral náš spolužák Karel Habáník spolu s dalším muzikantem na harmoniku Láďou Marečkem, rovněž našim spolužákem, takže zatancovat a zazpívat si mohl každý.

Během odpoledne zazněla i vážnější slova o životě, který je plný nečekaných překvapení a také zklamání, protože od roku 2000, kdy jsme se naposledy setkali, ubylo celkem 8 spolužáků a spolužaček, což je jistě dost.

Děkuji všem, kteří obětovali své sobotní volno a věnovali se nám, děkuji všem spolužačkám a spolužákům, kteří přijeli, aby se setkali se svými dávnými spolužáky, a dík také přípravnému výboru tohoto srazu.

Dagmar Poláčková - za přípravný výbor

Děkujeme za prázdniny

„Proto chceš-li být moudrý, buď si vědom, že jsi stvořen k slávě Boží a k své věčné spáse...“.

R. Bellarmina

Při vyslovení slova září se dětem vybaví měsíc zářící zářivými zlatými barvami, ale zároveň měsíc nových začátků-měsíc nového školního roku. Všechno prvním školním měsícem začíná nově - nová třída, učitelé, spolužáci, učebnice, nové předměty, nová školní atmosféra.

Prázdninové události, hry, zábavy a odpočinek zůstávají již ve vzpomínkách, je nutné pustit se s chutí do nové práce. Musíme být vděční za každý nový den, za každou dobře vykonanou práci, nesmíme se znepokojovat neúspěchy. Proto je důležitá úzká spolupráce dětí a rodičů a všech, kteří v rodině žijí.

Je nutné brát vážně odpovědnost za šťastnou budoucnost svých dětí a to se nám podaří jen s pomocí a ochranou Boží. Je důležité, aby se v rodině probouzel cit pro Boha, láska k modlitbě, výchova mravního svědomí a vytváření křesťanského citění lidské lásky.

Lásky k rodičům, sourozencům, spolužákům, kamarádům, aby každé dítě mělo radost, když může udělat radost druhému. Velkým

darem pro dítě je, když vyrůstá v prostředí víry a pevné rodiny, která počítá s ochranou Boží, kde modlitba je každodenním rozhovorem s ohem. „Věřte-li, dostanete všechno, oč v modlitbě budete prosit“ /Mt 21,22/

Co může být mezi lidmi krásnějšího, než šťastná křesťanská rodina. Je potřebné mít více takových rodin, které předávají víru svým dětem, a k tomu jim v době školní docházky jejich děti pomáhá účast v hodinách náboženství. Jedině v hodinách náboženství se děti zdomakalují ve vědomostech o víře, Bohu, naučí se uvádět nauku evangelia do praktického života. Naučí se zamýšlet nad tím, co pro každého z nás znamená „žít jako děti nebeského Otce“, „co je duchovní život a modlitba a spousta dalších věcí.

Je třeba, aby se počet věřících zvětšoval, aby víra rodičů přiváděla k Ježíši jejich děti, přátele, spolupracovníky a děti zase své spolužáky a kamarády. Takový úkol je před námi v novém školním roce, do kterého se mají zapojit všichni rodiče.

Vždyť jenom Bůh je naše skutečná radost, naše každodenní síla: „Vždyť kdo se skutečně setkal s Kristem, nemůže si to nechat pro sebe, ale musí to hlásat druhým...“ říká papež Jan Pavel II.

AHOJ KLUCI - ministranti

biskup Fr. Radkovský

„Pokud jste mladší, prostě Ducha svatého, aby i vám dal sílu, abyste mohli být věrnými a statečnými křesťany, ministranty. Určitě vás vyslyší a pomůže vám...“

Tento titul má jeden z článků časopisu TARSICIUS, který je časopisem pro kluky a ministranty. Musím říci, že se mi velmi líbí, je nápaditý, vtipný, poučný, plný zajímavých článků, fotografií, vtipů, křížovek, kvízů, příspěvků z různých oborů pro malé i velké čtenáře.

Chlapci, pokud máte zájem o tento časopis, obraťte se na našeho pana faráře J. Změlíka nebo na www.tarsicius.cz a pak určitě zatoužíte stát se i vy ministranty.

Získáte tak nové přátele, nová společenství plná radosti a pohody tak, jak to bylo u ministrantů před několika lety, kteří s otcem p. Bělikem prožívali mnoho krásných a nezapomenutelných chvil, výletů, schůzek, zájezdů. Jistě každý starší ministrant se rád s vámi o své zážitky podělí.

Přijďte mezi ministranty a uvidíte, jak je tato služba důležitá, vždyť touto službou spoluslavíte mši svatou a to je služba Kristu.

8. září - NAROZENÍ PANNY MARIE

„Maria je jitřenkou spásy a znamením naděje pro celý svět.

V ní zazářily červánky spásy, ona nám porodila Krista, slunce spravedlnosti.“

Matka Boží, jejíž narození dnes slavíme, kéž nám pomůže, aby den naší smrti byl jednou dnem našeho zrození pro nebe.

15. září PANNA MARIA BOLESTNÁ

Mariánský svátek - oslava P. Marie sedmiboletné, kterou uctívá celá církev již ve 13. st. Maria - matka, která v duchu vytrpěla všechna muka svého Syna - počet „sedm“ - to jsou význačné milníky na křížové cestě. Její bolesti nám připomínají utrpení, jímž Ježíš prokázal svou lásku k nám a dovršil vykoupení.

Chvalme Kristovo i Mariino utrpení, přijmeme od nich kříž jako svoje osobní znamení!

28. září SVATÝ VÁCLAV

„Patrone české vlasti, vyzývá tě tvé plémě, zbav nás od vši strasti, tys strážce své vlasti, k tobě my voláme, ó svatý Václave.“

Svatováclavská tradice vstupuje do historie našeho státu, sv. Václav vstupuje do našich dějin jako - mocný přímluvce u Božího trůnu - ochránce národního společenství - křesťanský strážce vlasti. Svatý Václav je patronem národa do konce věků. Svatováclavský chorál plnil dlouho funkci národní hymny a dodnes patří k našim posvátným písním.

2. října SVATÍ ANDĚLÉ STRÁŽNÍ

„Od svého počátku až k hodině smrti je lidský život obklopen ochranou andělů a jejich přímlovami. Každý věřící má u sebe anděla jako ochránce a pastýře, aby ho vedl k životu.“

Církev uctívá anděly, kteří ji pomáhají na pozemské pouti a kteří chrání každou lidskou bytost. Bůh ve své nevýslovné dobrotě světil každou lidskou bytost andělům, aby je chránili na těle i na duši. Budou to oni, kdo nás jednou doprovodí do nebeské vlasti.

7. října PANNA MARIE RŮŽENCOVÁ

Růženec - patří k nejkrásnějším mariánským modlitbám a zbožnostem, je nejlepší školou rozjímavé modlitby, je rozjímáním o důležitých událostech ze života P. Marie a Krista.

Růženec je skutečnou a jedinečnou modlitbou a školou naděje a odvahy. Je ale nutné růženec správně pochopit a s důvěrou se ho modlit a vnikat do všech tajemství.

1. FARNÍ DEN

Dne 10. července se v naší farnosti konal 1. farní den. Pro nepřízeň počasí se tato velmi vydařená společenská událost konala v KD. Dobrá nálada určitě nescházela, bavili se dospělí, mladí, malí i velcí účastníci. Dospělí si zazpívali, mládež zatančila při hudbě, kterou zprostředkoval pan K. Habáník. Tuto akci navštívili i představitelé naší obce a děkan z Uh. Brodu. Pozornosti se těšila i bohatá tombola, do které přispěli sponzoři z naší obce, za což jim patří velké poděkování.

Poděkování patří i všem, kdo se podíleli na přípravě této akce, všem, kteří se podíleli na samém jejím průběhu, radě města za bezplatný pronájem prostorů kulturního domu i našemu odcházejícímu panu faráři Mgr. Radomíru Němečkovi, který daroval všem přítomným sladkou odměnu - 7 druhů zmrzliny.

Doufáme, že takové setkání se znovu uskuteční a najde trvalou tradici v naší farnosti. Finanční výtěžek byl věnován na zaplacení nové elektroinstalace našeho kostela.

ELA

Nový farář v Bojkovicích

- P. Mgr. Jiří Změlík

Pocházím z Valašských Příkaz ze šesti dětí. Narodil jsem se 1. června 1971 ve Vsetíně. Základní školu jsem navštěvoval v Horním Lidči, absolvoval jsem SPŠ stavební ve Valašském Meziříčí a Teologický konvikt v Litoměřicích. Ve studiu jsem pokračoval na Cyrilometodějské teologické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci.

Jako jáhen jsem působil v Přerově, po kněžském svěcení v roce 1998 jako kaplan v Cholině, další rok jako kaplan v Bílovicích, pak pět let v Napajedlech nejprve jako administrátor a potom jako farář. Od 7. července 2005 v Bojkovicích.

Mezi mé záliby patří fotografování a volejbal.

P. Změlík

UMĚNÍ DÍVAT SE

Pod tímto názvem se na hodovou neděli dne 7. srpna 2005 uskutečnilo v kostele sv. Vavřince meditativní pásmo spojené a doplněné výkladem a obrazy P. Ing. Stanislava Weigela.

Tento umělec bude mít samostatnou výstavu obrazů i s meditativním pásmem **od 3. října do 27. října 2005 ve společenských prostorách MěÚ v Bojkovicích**

Důstojný otče Jiří,

dovolte nám, abychom Vás co nesrdečněji přivítali a předali Vám symbolicky klíče nejen od krásného kostela sv. Vavřince, ale hlavně abychom Vám předali klíče od srdcí každého jednoho z nás.

Přicházíte z pověření našeho milého otce arcibiskupa Jana Graubnera, abyste nám hlásal radostnou zvěst evangelia.

Vaši obětavi předchůdci však museli krom tohoto hlavního poslání řešit i celou řadu stavebních věcí spojených jak s objektem kostela, tak i s objektem fary.

Kostel, jehož 350. výročí od dostavby si v tomto roce připomínáme (kostel byl vystavěn ve stylu pozdní renesance v letech 1651-1655), potřebuje stálou údržbu a obnovu. V současnosti je aktuální a probíhá generální oprava elektroinstalace kostela. Dále by měla v objektu kostela následovat výmalba, rekonstrukce ozvučení, instalace zabezpečení a restaurování památkově vzácných varhan.

Přebíráte faru, kterou by bylo však nejlépe vystavět novou. S tím vším jsou spojené nelehké organizační i finanční záležitosti.

K tomu všemu máte na starost i farnost Nezdenice, takže je toho jak se říká požehnaně.

Důstojný otče Jiří, chceme Vám být v této náročné, ale přesto radostné službě na vinici Páně nápomocni, každý z nás dle svých možností a schopností.

Prejeme Vám, aby ste se v naší bojkovické farnosti cítil jako mezi svými přáteli a lidmi, kteří Vás mají opravdově rádi, abychom byli jako jedna velká rodina dětí Božích.

Ať Vás na tomto novém působišti provází stále Boží požehnání, ochrana Panny Marie a orodují za nás všechny sv. Vavřinec a sv. Jiří, kterým byl tento kostel v roce 1656 zasvěcen. Deo gratias.

bojkovští farníci

Děkan P. František Král uvádí do funkce faráře pro římskokatolickou bojkovickou farnost nového kněze v Bojkovicích P. Jiřího Změlíka.

OPRAVA ELEKTROINSTALACE KOSTELA SV. VAVŘINCE

Od 4. července do 5. srpna 2005 byl kostel sv. Vavřince v Bojkovicích z důvodu celkové rekonstrukce elektroinstalace objektu zcela pro veřejnost uzavřen a mše svaté se konaly v kulturním domě.

Během této doby byly vysekány, zapraveny a napojeny rozvody v hlavní lodi, presbytáři, pod kůrem, na kůru, v sakristii a v kotelně. Dále byla instalována nová metalhalogenová svítidla k hlavnímu osvětlení interiéru kostela a zabudovány chráničky pro zabezpečení a nové ozvučení kostela. Komplexní dodávku provádí firma Elektro servis Břečka Karel ze Vnorov. Ukončení veškerých prací je plánováno v měsíci září.

Římskokatolická farnost Bojkovice děkuje všem, kteří se jakýmkoliv způsobem zapojili do tohoto velmi náročného, ale tolik potřebného díla při obnově a zhodnocení tohoto objektu - stánku Božího, překrásné to dominantě a dědictví našich otců. Zvláště děkujeme za bezplatně pronajaté prostory KD, finanční příspěvky, sponzorské dary, brigádnickou činnost a Vaše modlitby.

Pán Bůh Vám to odplať.

P. Změlík

Děti zlatých rodičů

Kinder links, Eltern rechts!
Nein, wir gema mit Eltern!
Děti vlevo, rodiče vpravo!
Ne, jdeme s rodiči!

Tak třídil a vyvolával židovské vězně v Osvětimi do plynu „ese-sák“.

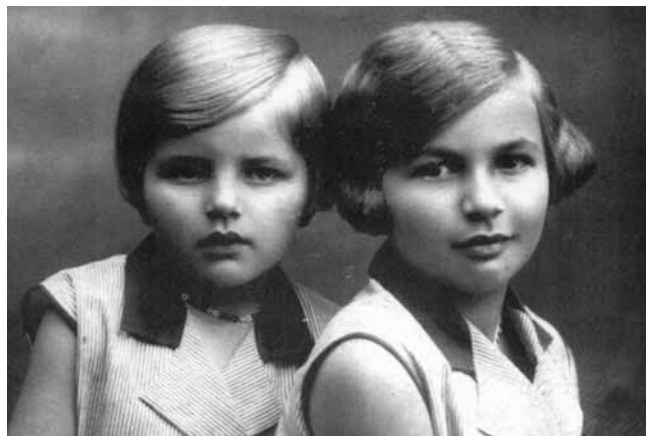
Nešli do slíbené sprchárny, ale do velké, bíle vykachlíkované haly, kde ze stěn tryská omamný plyn. V několika vteřinách omámení padají do náruče drahých rodičů a otrávení padají společně k zemi. Dušičky všech se vznášejí do výšin, aby i nadále vzhlížely na nás, kteří je měli rádi.

„Zlatí Goldovi!“ Oskar a Elsa! Poválečné doby byly klidné, ale ohlásila se i nezaměstnanost. Já, Vlasta, jako jiní mladí, svobodní učitelé, jsem byla propouštěna ze školní služby.

Pan Oskar měl oči všude. Přišel za tatínkem, řídícím učitelem a volal: „Dejte mi Vlastu, u Vás je hodně stolovníků (10), беру si ji k nám.“ Bylo ihned zaměstnání. Nebyla jsem však sama. Velký dvůr se míhal radou potřebných, které Goldovi měli na mušce, a rádi se jich ujali.

Co jsem já, kamarádka Kytty a Editky, dělala? Ráno s Poldinkou v kuchyni, po příchodu poslušných školaček radostná práce s nimi. Diktáty, slohové úkoly, čtení pohádek, brnkání na klavír – to byla pracovní náplň. A pak – hajdy do přírody! Na Výpustu za cikanem Fr. Murkou, do Jamského mlýna na petrklíče, sasanky a medrnice, někdy do Osičí na „kociánky“, často až ke studánce Ohloběnce. Nakukovaly jsme, co dělají cikáni na Skalce. Shánějí dříví na ohně, neb rozhlíží se po kvace, bramborách či mrkvičce? Někdy byla malá dušička v nás, ale nikdy nám neublížili, neb byli zatíženi prací kolem svých početných rodin.

Pan Oskar zaměstnával všechny, které vzal k sobě a pověřil je různými

pracemi. Pomáhali při sbírání ovoce, vaření marmelád, či při pálení slivovice. Tuto práci vedoucího svěřil jeho pravé ruce Josefu Pavlákovi z Pitínského. Denně dohlížel, aby byly vysoké kádě plné, aby ovoce dobře kvasilo, aby bylo připraveno k dalšímu zpracování. Kolem obrovských kádí pobíhal malý školáček, syn Jožinek s vlčákem, kterého už tenkrát do tajů páleníčárských otec zaučoval. I on byl součástí Goldovy rodiny.

V šenku nalévala paní Poláková – Elsinina matka. Zpod skleněného poklopu vybírala tvarůžky, z plechovek rybičky, zboží, které hlavně o čtvrtletních jarmarcích šlo na odbyt. Po její smrti ji vystřídal Poldinčin manžel pan Smrža.

Nejkrásnější vzpomínku mám na Vánoce s dětmi. Navečer přiváděl pan Oskar Kyttku a Editu a velikánského kapra, aby byly součástí štedrovečerní večeře. Děvčátka si bral dědáněk k sobě. Po zacinkání zvonečku společně s námi – s pěti děvčaty – utíkaly k rozzářenému stromečku hledat dárečky pod stromkem jako my všichni. Vždy byla pro každou pohádková knížka (pečlivě vybraná u Buňatů) a panenka. Na tu jsme po celý rok šily garderobu z haderek, kterými nás zásoboval pan Büchler od Pánkového. Zazpívaly se koledy, Kytty sólově zazpívala Tichá, svatá noc – všechny sloky uměla. Pro nás připravila děvčata s láskou dárečky. Nejlépe obdarovaným byl vždy dědáněk. Pak nastalo hraní se s dárečky, hraní domina, člověče nezlob se, ale hlavně vyprávění dědánkovo nás udrželo až do odchodu na půlnoční. S pláčem, ale i s radostí odcházela děvčata domů.

„Zlatí Goldovi“ – takového přívlastku se jim dostalo od všech Bojkovjanů, kteří je milovali a dodnes na jejich lásku a dobrotu vzpomínají. Kolik lásky, dobročinnosti skryval pod střechou „Goldovec“, to víme jen my kolem. Na ně nikdy se nedá zapomenout.

Vlasta Dolinová – Valášková

O Osvětimi ze zkazek – „dopisu“ René Goldovy z Poštorné u Břeclavi, která jako provdaná mohla odejít s manželem do Kanady.

Zapomenuté výročí

Že patří lípa k dějinám slovanských národů, to jsme se učili i ve škole. Spisovatel Alois Jirásek ve svých románech neopomenul tento symbol všech Slovanů vepsat.

Lípa za doby feudalismu byla ochránkyně i zpovědník pro porobený lid, který se k ní se svými starostmi vždy uchýlil, a proto byla trnem v oku vrchnosti. Jak si porobený lid chránil lípu i svým životem, krásně ukazuje film Lucerna podle Al. Jirásky.

U sv. Floriana v našem městečku stály 3 lípy. Z každé strany jedna a v pozadí sochy ta třetí. Byly mohutné, šuměly a kdo ví, co si vyprávěly. Společnost měly každý večer, na ohrádce kolem sv. Floriana seděli mladí lidé, vyprávěli si, šeptali o lásce, o svých radostech i starostech. Lípy šuměly něžně, jako by jim rozuměly. Kolik měly roků, to nevím. Moje maminka mně říkala, že lípy byly již mohutné, když dospívala. Takže můžeme soudit, že byly staleté. Občas jim upadla již suchá větvička, sbíral se jejich krásný vonný květ a sušil se na čaj.

Přišla válka a byly postiženy i lípy. Občas se nacisté do nich třefovali a na konec války než z našeho městečka byli nuceni po porážce odejít – blížily se vítězné armády, tak lípy byly také obětí nacismu. Nacisté vyhodili u sv. Floriana most a tím se ukončil 2 dny před osvobozením Bojkovic život lip. Zbylo z nich jen torzo. Sv. Florian byl také raněn a musel být ošetřen.

Aby historie symbolu lip pokračovala, tak bojkovský občan, důstojník letectva a pilot Mirek Šnajder (jeho rodný dům koupil p. Trejbal, kožešník) vykopal poničené lípy a zasadil dvě lípy, aby sv. Florianovi nebylo smutno a všem občanům, kteří měli toto zákoutí rádi.

Takže dodatečně lípám sv. Floriana k 60. výročí přejeme, aby byly krásné, zelené, šuměly a povídaly si, co se za těch 60 let jejich života přihodilo. Ať svým besedníkům větvemi zahýbají a družný jejich hovor svým tichým sladkým dechem provívají. Ať přispějí ke kráse našeho kraje, ať jsou klenotem na klínu země.

Jiřina Bršlicová